

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

31 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

Președinte: Petru Ursache

Judecători: Nadejda Toma, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti și Petru Moraru

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul-adjunct al procuraturii de nivelul Curții de Apel Bălți, Dubăsari Valeriu, și de partea vătămată Domnișoru Victor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 martie 2016, în cauza penală privind-o pe:

Donos Galina Xxxxx, născută la xx.xx.xxxx, originară din orașul Xxxxx, domiciliată în satul Xxxxx raionul Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.03.2012 – 09.01.2013;

Instanța de apel: 12.03.2013 – 30.03.2016;

Instanța de recurs: 28.06.2016 – 31.01.2017.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Telenești din 09 ianuarie 2013, Donos Galina Xxxxx a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.328 alin.(1) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale, ceea ce constituie 3000 trei mii lei, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

2. Pentru a se pronunța astfel, în fapt, instanța de fond a constatat, că Donos Galina, deținând funcția de executor judecătoresc, a intentat procedura de executare a documentului executoriu - hotărârea Judecătoriei Telenești nr. 2-958/09 din 10.11.2009 privind încasarea datoriei de la cet. Domnișoru V. a sumei de 14139 euro în beneficiul lui Popovici A. În scopul executării documentului executoriu la 09.04.2010 a întocmit încheierea și procesul-verbal prin care a aplicat sechestrul pe imobilul disco-barul „La Ventura” cu suprafața de 452 m² amplasat în s. Sărătenii Vechi r-nul Telenești, ce-i

aparținea cu drept de proprietate cet. Domnișoru V. Urmare a contestării depuse de către ultimul la judecătoria Telenești, prin încheierea nr.25-96/10 din 16.06.2010 a fost anulat procesul verbal din 09.04.2010 privind aplicarea sechestrului pe imobilul dat. Cu toate că, Donos G., fiind o persoană cu funcție de răspundere, contrar prevederilor art.116 alin.(1) Cod de Executare (în redacția anului 2005), la 21.06.2010 întocmește un act de "Angajament" privind primirea spre păstrare a bunului sechestrat, prin care cet. Căpățină Ivan a.n.1953 domiciliat în s. Sărătenii Vechi r-nul Telenești, a fost desemnat responsabil de păstrarea imobilului și i-a fost transmisă cheia de la intrare. În continuarea acțiunilor sale, Donos G., contrar prevederilor art.113 Cod de executare (în redacția 2005) care stipulează, că evaluarea bunurilor supuse sechestrului se efectuează de către executorul judecătoresc la prețurile medii de piață în localitatea respectivă, la 26.07.2010 în mod repetat aplică sechestrul pe bunul imobil, disco-barul „La Ventura”, indicând în procesul verbal de sechestrul prețul bunului sechestrat de 159537 lei. De asemenea, Donos G., contrar prevederilor art.113 alin.(2) Cod de Executare (în redacția 2005) care prevede că, dacă evaluarea bunurilor este dificilă ori debitorul sau creditorul nu este de acord cu valoarea bunului determinată de executorul judecătoresc, acesta din urmă va antrena la evaluare un specialist în domeniu, nu a dat o apreciere raportului de evaluare nr.0277207 din 23 iunie 2010, întocmit de Camera de Comerț și Industrie Filiala Orhei Republica Moldova și prezentat executorului judecătoresc de către debitor, potrivit căruia prețul bunului imobil sechestrat și anume a disco-barului „La Ventura” cu suprafața de 452 m² constituia, la momentul evaluării, 1445000 lei. Donos G. nu a ținut cont de faptul că Domnișoru V. și-a manifestat dezacordul cu prețul stabilit.

Urmare a aplicării sechestrului, la 30.07.2010 cet. Domnișoru V. a depus în instanța de judecată o cerere prin care a contestat actele executorului judecătoresc Donos G. din 26.07.2010, la 19.08.2010 cererea în cauză fiind respinsă prin încheierea instanței. Cu hotărârea dată cet. Domnișoru V. a făcut cunoștință la 10.09.2010 contestând-o cu recurs la Curtea de Apel Bălți la 17.09.2010.

Donos G., contrar prevederilor art. 122 alin. (2) Cod de executare (în redacția 2005) care stabilește că, „în cazul în care actele executorului judecătoresc au fost contestate, vânzarea bunului sechestrat se suspendă până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești”, precum și contrar prevederilor art. 402 alin.(1) Cod de procedură civilă care stabilește, că termenul de declarare a recursului este de 20 de zile de la data comunicării hotărârii motivate și prevederilor art. 403 Cod de procedură civilă care stabilește că, termenul de recurs suspendă executarea hotărârii, fără a lua în considerație faptul că hotărârea instanței de judecată din 19.08.2010 nu a intrat încă în vigoare, la 27.08.2010 a înaintat spre publicare în ziarul local „Cuvîntul” nr.32 anunțul privind desfășurarea licitației publice cu strigare pentru 10.09.2010 ora 10.00, la care urma să fie expus spre vânzare bunul

sechestrat și anume disco-barul „La Ventura” cu suprafața de 452 m² la prețul inițial de vânzare de 159537 lei.

Tot ea, la 06.09.2010 a emis încheierea privind organizarea licitației, prin care a fixat desfășurarea licitației pentru vânzarea bunului disco-barul „La Ventura” cu suprafața de 452 m², pentru data de 10.09.2010 ora 10.00 în sediul oficiului de executare Telenești, cu toate că hotărârea instanței de judecată nu devenise definitivă.

Urmare a petrecerii licitației bunul a fost adjudecat ofertantului Rebeja M., care a propus cel mai mare preț și anume 235 mii lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri procurorul și inculpata.

3.1. Procurorul a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a o recunoaște vinovată pe Donos Galina în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal și a-i stabili pedeapsă de 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul administrației publice pe un termen de 5 ani.

A admite acțiunea civilă și a dispune încasarea din contul inculpatei în beneficiul părții vătămate Domnișoru V. suma de 1787580 lei.

În motivarea cerințelor apelantul a invocat:

- prima instanță neîntemeiat a reîncadrat acțiunile inculpatei din alin.(3) în alin. (1) art.328 Cod penal.

Instanța de judecată neîntemeiat a concluzionat că acuzarea nu a stabilit prejudiciul stabilit prin infracțiune de către inculpată, acesta fiind probat prin raportul de evaluare nr.0277207 din 23.06.2010 a bunului imobil disco-barul „La Ventura” în valoare de 1445000 lei.

- instanța de judecată neîntemeiat nu s-a pronunțat asupra acțiunii civile lăsând-o fără soluționare;

- pedeapsa stabilită inculpatei nu este în măsură să realizeze scopul pedepsei penale, totodată instanța de fond nu i-a stabilit inculpatei pedeapsă complementară.

3.2. Inculpata a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri prin care procesul penal să fie încetat, din următoarele considerente:

- instanța de fond, neîntemeiat prin încheierea adoptată la 19.04.2012 a respins demersul apărării privind încetarea procesului în privința inculpatei Donos G. în baza prevederilor art.332, 350, 251, 275 pct.9) Cod de procedură penală;

A menționat, că urmărirea penală în cauza dată a fost pornită la 15.03.2011 prin ordonanța OUP al DGUP a CCCEC, pe faptul depășirii atribuțiilor de serviciu cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, cauzate lui Domnișoru V., contrar prevederilor legale care prevăd competența organului menționat, deoarece în opinia apelantei organele MAI erau competente să desfășoare urmărirea penală pe acest caz.

Consideră, că în urma pornirii urmăririi penale, procurorul anticorupție Radețchi V., stabilind, că urmărirea penală nu este de competența Procuraturii Anticorupție, urma în mod obligatoriu să expedieze cauza organului

competent și anume OUP al CP r. Telenеști sau Procurorului General, deoarece, potrivit prevederilor art. 271 alin. (7) Cod de procedură penală, numai Procurorul General și adjuncții lui, în caz de necesitate, în scopul asigurării urmăririi penale complete și obiective, sub toate aspectele, pot dispune, prin ordonanță motivată, efectuarea urmăririi penale de către orice organ de urmărire penală, indiferent de competență, însă procurorul anticorupție nu a respectat aceste norme de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 martie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror, fiind admis apelul inculpatei Donos G., casată total sentința, inclusiv din alte motive decât cele invocate, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Donos G., învinuită în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, a fost achitată din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

5. În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a indicat că, prima instanță judecând cauza penală în privința lui Donos G. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, nu a respectat normele procesuale, nu a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și nu a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, iar soluția instanței de fond privind recalificarea acțiunilor lui Donos G. din art.328 alin. (3) lit. d) Cod penal în baza art. 328 alin. (1) Cod penal este eronată și nu corespunde probelor cercetate atât în ședința primei instanțe, cât și în ședința instanței de apel.

În cadrul judecării cauzei în ordine de apel, la solicitarea procurorului au fost verificate următoarele probe:

- plângerea depusă de Domnișoru V. în adresa Procuraturii Anticorupție referitor la acțiunile executorului judecătoresc Donos G. (f.d.4-5, vol. I);
- anexele la plângerea depusă de Domnișoru V.: procesul-verbal de sechestrul din 26.07.2010; procesul-verbal de licitație din 10.09.2010; copia din ziarul săptămânal „Cuvîntul” unde a fost publicat avizul referitor la petrecerea licitației și bonuri de plată (f.d.6-10, vol. I);
- actelor referitor la aplicarea sechestrului și desfășurarea licitației a localului în litigiu (f.d.28-54, vol. I);
- copia recursului depus de Domnișoru V., împotriva hotărârii Judecătorei Telenеști din 19.08.2010 înregistrat la 17.09.2010 (f.d.114-116, vol. I);
- copia hotărârii Judecătorei Telenеști din 13.04.2011 prin care s-a admis cererea lui Domnișoru V., împotriva creditorului Păpușoi A., privind anularea procesului-verbal de sechestrul din 26.07.2010 (f.d.118-120, vol. I);
- copia deciziei Colegiului civil al Curții de Apel Bălți din 30.11.2010 prin care s-a admis recursul declarat de Domnișoru V. și s-a casat hotărârea Judecătorei Telenеști din 19.08.2010 (f.d.141-142, vol. I);

- copia deciziei Colegiului civil al Curții de Apel Bălți din 01.11.2011 prin care s-a dispus respingerea recursului declarat de Popovici A., cu menținerea hotărârii Judecătoriei Telenești din 13.04.2011 în pricina civilă la cererea depusă de Domnișoru V., împotriva Biroului de Executare Telenești cu privire la contestarea actului executorului (f.d.150-152, vol. I);

- acte referitor la activitatea Donos G. în funcția de executor judecătoresc superior a Oficiului de Executare Telenești Departamentului de Executare (f.d.157-166, vol. I);

- certificat eliberat de ÎS Oficiul Cadastral Telenești prin care se confirmă că ultima evaluare a bunului imobil disco-barul „La Ventura” din satul Sărătenii Vechi raionul Telenești, a fost efectuată la 14.03.2001 (f.d.171-172, vol. I);

- procesul-verbal de ridicare din 02.12.2011 și borderoul dosarului de executare (f.d.7-8, vol. II);

- procesul-verbal de examinare a dosarului de executare din 16.12.2011, anexe în copii a procedurii de executare nr.20/3 Oficiul de Executare Telenești (f.d.9-15, 16-51, vol. II);

- procesul-verbal de examinare a actelor prezentate de partea vătămată Domnișoru V. (f.d.54-78, vol. II);

- procesul-verbal de ridicare din 01.02.2012 și procesul-verbal de examinare din 10.02.2012 a actelor, a contractului de vânzare cumpărare, a materialelor de proprietate referitor la imobilul „La Ventura” (f.d.82, 83-85, 98-107, vol. II);

- cererea cu privire la acțiunea civilă în cadrul urmăririi penale depusă de Domnișoru V. (f.d.124, vol. II);

- proces-verbal de confruntare din 17.12.2011 dintre bănuita Donos G. și partea vătămată Domnișoru V. (f.d.145-151, vol. II);

- declarațiile părții vătămate Domnișoru V., depuse în instanța de fond, (f.d.92-97, vol. III);

- copia hotărârii Judecătoriei Telenești din 19.08.2010 pe care este indicat că copia hotărârii respective a fost primită la data de 20.08.2010 potrivit semnăturii lui Domnișoru V. (f.d.149-150, vol. III);

- materialele procedurii de executare nr.20/3 a Oficiului de Executare Telenești, printre care: titlul executoriu nr.2-958/09 din 10.11.2009 (f.d.1); încheierea din 17.02.2010 privind primirea documentului executoriu și intentarea procedurii de executare și acordarea termenului de executare benevolă întocmită de executorul judecătoresc Donos G. (f.d.2); încheierea din 17.02.2010 privind asigurarea executării documentului executoriu și aplicarea sechestrului pe bunurile debitorului întocmită de executorul judecătoresc Donos G. (f.d.3); informația ÎS „Cadastru” privind bunurile imobile înregistrate pe numele lui Domnișoru V. (f.d.4); procesul - verbal privind aplicarea sechestrului din 09.04.2010 (f.d.5); cererea privind contestarea actelor executorului judecătoresc depusă de Domnișoru V. (f.d.7); încheierea Judecătoriei Telenești din 16.06.2010 (f.d.8); angajament privind

primirea spre păstrare a bunului sechestrat din 21.06.2010 (f.d.9); interpelarea și certificatul cu privire la valoarea bunului imobil din 23.07.2010 eliberat de Agenția Relații Funciare și Cadastru OCT Telenеști (f.d.11-12); procesul-verbal privind aplicarea sechestrului din 26.07.2010 întocmit de executorul judecătoresc Donos G. (f.d.14); încheieri privind aplicarea sechestrului pe bunurile debitorului din 26.06.2010 și 26.07.2010 (f.d.15); hotărârea Judecătorei Telenеști din 19.08.2010 (f.d.16); recursul declarat de Domnișoru V., împotriva hotărârii Judecătorești Telenеști din 19.08.2010 (f.d.20); încheierea și informație din 07.09.2010 privind petrecerea licitației întocmită de executorul judecătoresc Donos G. (f.d.22-23); cererile în original nr. 1056 și nr. 1055 din 07.09.2010 depuse de Rebeja M. și Nicoară P., privind participarea la licitația din 10.09.2010 (f.d.25, 26, 32); ziarul raional „Cuvîntul” cu nr.32(735) din 27.08.2010 în original cu anunțul de petrecere a licitației cu strigare de vânzare a bunului disco-barului „La Ventura” (f.d.30); informație anunț a Oficiului de Executare Telenеști privind petrecerea licitației cu strigare la 10.09.2010 a bunului ce aparține debitorului Domnișoru V., disco-barul „La Ventura” (f.d.34); proces-verbal la licitație din 10.09.2010 (f.d.35); proces-verbal de transmitere a lotului în proprietate adjudecătorului întocmit de executorul judecătoresc Donos G. la 16.09.2010 ora 11.05 (f.d.38); încheierea din 16.09.2010 privind distribuirea sumei de 235000 lei realizate prin executare silită (f.d.39); copia hotărârii Judecătorei Telenеști din 01.10.2010 prin care s-a respins cererea lui Domnișoru V., împotriva OE Telenеști privind contestarea rezultatelor petrecerii licitației din 10.09.2010 (f.d.40); copia scrisorii privind expedierea copiei hotărârii în adresa Domnișoru V. (f.d.41); copia cererii depuse de Domnișoru V. din 11.10.2010 privind eliberarea copiei hotărârii judecătorești din 01.10.2010 (f.d.42); recursul declarat de Domnișoru V. la 27.10.2010, împotriva hotărârii Judecătorei Telenеști din 01.10.2010 (f.d.43); încheierea din 05.11.2010 privind suspendarea executării documentului executoriu din 10.11.2009 (f.d.44).

În urma cercetării probelor și aprecierii acestora în raport cu soluția primei instanțe, instanța de apel a ajuns la concluzia că Donos G., învinuită în baza art. 328 alin.(3) lit. d) Cod penal, urmează a fi achitată din motivul, că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii incriminate, în legătură cu care fapt apelul declarat de inculpata Donos G. a fost admis, cu casarea sentinței primei instanțe.

Instanța de apel a conchis, că învinuirea adusă inculpatei se bazează pe presupuneri, deoarece acuzarea a presupus faptul, că Donos G. a comis depășirea atribuțiilor de serviciu cu cauzarea de daune considerabile intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, acțiuni soldate cu urmări grave, totodată acuzarea nu a probat prin probe pertinente, concludente și utile comiterea faptelor incriminate lui Donos G.

În acest sens instanța de apel a relatat următoarele. Potrivit ordonanței procurorului din 24.02.2012 G. Donos a fost pusă sub învinuire în faptul, că

fiind numită prin ordinul Directorului Departamentului de Executare al Ministerului Justiției nr. 100 din 03 octombrie 2008, în baza contractului individual de muncă, în serviciul public, nr. 150 din 03 octombrie 2008, în funcția de executor judecătoresc superior în secția de executare a hotărârilor cu caracter civil și administrativ a Oficiului de Executare Telenești, fiind la momentul comiterii infracțiunii o persoană cu funcție de răspundere, căreia într-o instituție de stat i-au fost acordate permanent, prin numire, drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice și a acțiunilor administrative de dispoziție, având, în conformitate cu fișa postului responsabilitatea exercitării atribuțiilor conform legislației în vigoare, a comis infracțiunea prevăzută la art. 328 alin.(3) lit. d) Cod penal, adică depășirea atribuțiilor de serviciu cu cauzarea de daune considerabile intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, acțiuni soldate cu urmări grave, în următoarele circumstanțe.

Anume aceste mențiuni, invocate în ordonanța de învinuire, instanța de fond nu le-a indicat în fapta descrisă considerată ca fiind dovedită în acțiunile inculpatei, deși a constatat vinovăția ultimei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(1) Cod penal.

La fel Donos G., este învinuită, că deținând funcția de executor judecătoresc, a intentat procedura de executare a documentului executoriu - hotărârea Judecătoriai Telenești nr.2-958/09 din 10.11.2009 privind încasarea datoriei de la cet. Domnișoru V. în sumă de 14139 euro în folosul lui Popovici A.

La executarea documentului executoriu nr.2-958/09, Donos G. a încălcat prevederile art. 86 Cod de Executare (în redacția anului 2005), care stabilește imperativ consecutivitatea urmăririi bunurilor debitorului, luând decizia de a aplica sechestrul pe bunul imobil disco-barul „La Ventura” situat în s. Sărătenii Vechi, r-nul Telenești.

Tot ea, la 09.04.2010 a întocmit încheierea și procesul-verbal prin care a aplicat sechestrul pe imobilul cu suprafața de 452 m² amplasat în s. Sărătenii Vechi, r-nul Telenești, ce-i aparținea cu drept de proprietate cet. Domnișoru V.

Urmare a contestării depuse de către ultimul la Judecătoria Telenești, prin încheierea nr.25-96/10 din 16.06.2010 a fost anulat procesul verbal din 09.04.2010 privind aplicarea sechestrului aplicat pe imobilul menționat.

Necătînd la acest fapt, Donos G., fiind o persoană cu funcție de răspundere, contrar prevederilor art. 116 alin.(1) Cod de Executare (în redacția anului 2005), care stabilește regulile de păstrare a bunurilor sechestrate, neținînd cont de faptul, că prin încheierea nr.25-96/10 din 16.06.2010 a fost anulat procesul verbal din 09.04.2010 privind aplicarea sechestrului pe imobilul dat, la 21.06.2010 întocmește un act de „Angajament” privind primirea spre păstrare a bunului sechestrat, prin care cet. Căpățînă I., a fost desemnat responsabil de păstrarea imobilului și i-a fost transmisă cheia de la intrare.

În continuarea acțiunilor sale infracționale Galina D., contrar prevederilor art. 113 Cod de executare (în redacția anului 2005) care stipulează, că evaluarea bunurilor supuse sechestrului se efectuează de către executorul judecătoresc la prețurile medii de piață în localitatea respectivă la 26.07.2010 în mod repetat a aplicat sechestrul pe disco-barul „La Ventura” indicând în procesul verbal de sechestrul prețul bunului sechestrat de 159537 lei.

De asemenea, Donos G., contrar prevederilor art. 113 alin. (2) Cod de Executare (în redacția anului 2005), care prevede, că, dacă evaluarea bunurilor este dificilă ori debitorul sau creditorul nu este de acord cu valoarea bunului determinată de executorul judecătoresc, acesta din urmă va antrena la evaluare un specialist în domeniu, nu a dat o apreciere raportului de evaluare nr.0277207 din 23 iunie 2010, întocmit de Camera de Comerț și Industrie Filiala Orhei Republica Moldova și prezentat executorului judecătoresc de către debitor, potrivit căruia prețul bunului sechestrat și anume a disco-barului „La Ventura” cu suprafața de 452 m² constituia, la momentul evaluării, 1445000 lei.

Donos G. nu a ținut cont de faptul, că Domnișoru V. și-a manifestat dezacordul cu prețul stabilit, menționând acest fapt în lămurirea din 16.06.2010 dată primei.

Urmare a aplicării sechestrului, la 30.07.2010 cet. Domnișoru V. a depus în instanța de judecată o cerere de contestare împotriva actelor executorului judecătoresc Donos G. din 26.07.2010, la 19.08.2010 cererea în cauză fiind respinsă prin încheierea instanței.

Cu hotărârea dată cet. Domnișoru V. a făcut cunoștință la 10.09.2010 atacând-o cu recurs la Curtea de Apel Bălți la 17.09.2010.

Donos G., contrar prevederilor art. 122 alin.(2) Cod de executare (în redacția anului 2005) care stabilește, că „în cazul în care actele executorului judecătoresc au fost contestate, vânzarea bunului sechestrat se suspendă până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești”, precum și contrar prevederilor art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă care stabilește, că termenul de declarare a apelului este de 20 de zile de la data comunicării hotărârii motivate și prevederilor art. 363 Cod de procedură civilă, care stabilește, că termenul de apel suspendă executarea hotărârii pronunțate în prima instanță, fără a lua în considerație faptul, că hotărârea instanței de judecată din 19.08.2010 nu a intrat încă în vigoare, la 27.08.2010 a înaintat spre publicare în ziarul local „Cuvântul” nr. 32 anunțul privind desfășurarea licitației publice cu strigare pentru 10.09.2010 ora 10.00, la care urma să fie expus spre vânzare bunul sechestrat și anume disco-barul „La Ventura” cu suprafața de 452 m² la prețului inițial de vânzare de 159537 lei.

Tot ea, la 06.09.2010 a emis încheierea privind organizarea licitației, prin care a fixat desfășurarea licitației pentru vânzarea bunului disco-barul „La Ventura” cu suprafața de 452 m², pentru data de 10.09.2010 orele 10.00 în

sediul Oficiului de executare Telenești, cu toate că hotărârea instanței de judecată devenise definitivă.

La urmărirea bunurilor debitorului, Galina D. nu a ținut cont de prevederile art. 92 alin. (1) Cod de Executare (în redacția anului 2005), care stipulează, că „urmărirea bunurilor comune se admite dacă bunurile personale ale debitorului nu sunt suficiente pentru satisfacerea creanțelor” și prevederile art. 92 alin. (4) Cod de Executare (în redacția anului 2005), care reglementează, că bunurile comune indivizibile pot fi înstrăinate cu acordul tuturor coproprietarilor și astfel, neluând în considerație faptul că disco-barul „La Ventura” reprezenta o proprietate comună în devălmășie a debitorului și a soției acestuia a înaintat spre licitație bunul imobil dat.

Urmare a petrecerii licitației bunul a fost adjudecat ofertantului Rebeja M., care a propus cel mai mare preț și anume 235 mii lei.

În rezultatul faptelor ilicite ale executorului judecătoresc Galina D., debitorului Domnișoru V. i-a fost cauzat un prejudiciu în proporții deosebit de mari echivalent a 1445000 lei.

În așa mod, executorul judecătoresc G.Donos a fost pusă sub învinuire, că a depășit limitele atribuțiilor stabilite prin lege, săvârșind infracțiunea prevăzută la art. 328 alin.(3) lit. d) Cod penal, adică depășirea atribuțiilor de serviciu cu cauzarea de daune considerabile intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, acțiuni soldate cu urmări grave.

Instanța de apel a constatat, că în cadrul judecării cauzei nu au fost aduse probe veridice incontestabile, care ar demonstra în acțiunile inculpatei Donos G. existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(3) lit. d) Cod penal după cum a fost adusă învinuirea, existând dubii rezonabile în ceea ce privește vinovăția inculpatei în faptele incriminate.

A subliniat instanța de apel, că deși legislatorul a prevăzut răspunderea potrivit art. 328 Cod penal pentru săvârșirea de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, însă inculpatei Donos G., prin ordonanța de învinuire nici nu i-a fost adusă învinuire anume în depășirea în mod vădit a limitelor atribuțiilor sale, deși acest fapt urma a fi redat în învinuirea adusă inculpatei, însă instanța de fond, contrar faptului că acuzarea nu a adus învinuire lui Donos G. în depășirea în mod vădit a limitelor atribuțiilor sale, a condamnat inculpata cu depășirea limitelor învinuirii aduse, cu indicarea în motivare, că inculpata Donos G. se face vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(1) Cod penal după semnele: săvârșirea de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni ce depășesc vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice. Or, potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire

penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Prin faptul, că inculpatei Donos G. i-a fost adusă o învinuire incompletă, instanța de apel a considerat că acesteia i-a fost încălcat dreptul de a ști pentru ce faptă este învinuită, adică dreptul la apărare, ținând cont de faptul că instanța judecătorească nu exprimă alte interese decât interesele legii și nu este în drept să completeze învinuirea adusă cu circumstanțe care ar justifica-o și ar agrava situația inculpaților, totodată concluziile despre vinovăția persoanei nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile se interpretează doar în favoarea inculpaților, astfel instanța de apel a conchis asupra necesității achitării inculpatei Donos G., învinuită în baza art.328 alin.(3) lit. d) Cod penal, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Instanța de apel a statuat asupra faptului invocat de către partea acuzării, că Donos G. a depășit atribuțiile sale de serviciu la executarea documentului executoriu cu referire la debitorul Domnișoru V. cu cauzarea urmărilor grave nu poate susținut, deoarece, de fapt, Galina Donos, ca executor judecătoresc, întreprins măsuri legale spre executarea documentului executoriu, astfel nu poate fi reținut că Domnișoru V. a fost lipsit de proprietatea sa, deoarece în limitele procedurii de executare a titlului executoriu privind încasarea de la Domnișoru V. în folosul lui Popovici Anatol a sumei de 14139 euro, hotărârea instanței de judecată fiind în vigoare din 30.11.2009, executorul judecătoresc era obligat să întreprindă măsuri în vederea executării hotărârii judecătorești irevocabile, inclusiv prin urmărirea bunurilor, prevedere prevăzută de Codul de Executare în vigoare la acel moment, astfel instanța de apel a conchis, că abateri de la procedurile legale din partea executorului judecătoresc nu s-au stabilit.

Mai mult, în susținerea concluziilor sale, instanța de apel a indicat că potrivit deciziei Colegiului civil al Curții de Apel Bălți din 26.09.2013 în pricina civilă intentată la cererea lui Domnișoru V. către Popovici A., intervenienți accesorii Rebeja M., Nicoară P. și biroul executorului judecătoresc Repeșcu A. cu privire la contestarea actului executorului judecătoresc, și anume anularea procesului-verbal al licitației din 10.09.2010, și anularea rezultatelor licitației din 10.09.2010 petrecute de către Oficiul de Executare Teleneshti privind vânzarea bunului imobil Disco-bar „La Ventura” cu S=452,3 m², situat în s. Sărătenii Vechi, r-nul Teleneshti, a fost casată integral încheierea Judecătoriei Sângerei din 23.07.2013 cu emiterea unei hotărâri noi, prin care a fost respinsă cererea lui Domnișoru V., către Popovici A., intervenienți accesorii Rebeja M., Nicoară P. și biroul executorului judecătoresc Repeșcu A. cu privire la contestarea actului executorului judecătoresc, și anume anularea procesului-verbal al licitației din 10.09.2010, decizia fiind irevocabilă din momentul emiterii.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 23.01.2014 a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Domnișoru V., împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 26.09.2013, totodată prin încheierea Colegiului civil,

comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12.11.2014 a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Domișoru V., împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 23.01.2014 în pricina lui Domnișoru V., către Popovici A., intervenienți accesorii Rebeja M., Nicoară P. și biroul executorului judecătoresc Repeșcu A. cu privire la contestarea actului executorului judecătoresc.

Reieșind din cele relatate, ținând cont și de decizia respectivă, instanța de apel a conchis, că nu pot fi considerate acțiunile executorului judecătoresc Donos G. în vederea executării titlului executoriu pe marginea unei hotărâri irevocabile aflat la executare legal ca depășire a atribuțiilor de serviciu, soldat cu urmări grave, deoarece probele cercetate nu au dus la concluzia că Donos G. a executat hotărârea contrar prevederilor legale.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia privind necesitatea admiterii apelul declarat de inculpată, inclusiv din alte motive decât cele invocate, cu casarea totală a sentinței și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care inculpata a fost achitată de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(3) lit. d) Cod penal.

Argumentele inculpatei referitor la necesitatea încetării procesului penal, instanța de apel a considerat, că nu pot fi reținute deoarece acestea au un caracter declarativ în cazul respectiv, deoarece temei de încetare a procesului penal din motivul încălcării competenței pe caz nu s-a stabilit, fiind constatat temei de achitare a inculpatei.

Din motivul adoptării soluției de achitare a inculpatei în faptele incriminate, instanța de apel, a ajuns la concluzia de a respinge ca nefondat apelul declarat de procuror în susținerea poziției de condamnare a inculpatei anume în fapta incriminată potrivit art. 328 alin. (2) lit. d) Cod penal, argumentele aduse în apel fiind contradictorii circumstanțelor constatate pe caz.

Deși acuzatorul de stat susține că vina lui Donos G. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal se dovedește prin probele conținute la cauza penală, instanța de apel a conchis că probe concludente și pertinente în probarea faptei imputate inculpatei de depășire a atribuțiilor de serviciu, de către acuzatorul de stat nu au fost prezentate și în ședința instanței de apel nu s-a constatat, că Donos G. în vederea executării documentului executoriu menționat, aflat la executare, a acționat cu depășirea atribuțiilor de serviciu, soldată cu urmări grave.

Declarațiile părții vătămate Domnișoru V., în opinia instanței de apel, nu pot fi reținute ca probe certe în dovedirea vinei inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate prevăzute de art.328 alin.(3) lit. d) Cod penal, deoarece depășirea atribuțiilor acordate de către inculpată nu a fost stabilită, fiind constatată acționarea conformă cu atribuțiile de serviciu din partea executorului judecătoresc.

Invocarea de către partea vătămată a faptului, că el a fost deposedat de proprietate nu poate fi reținut, deoarece având calitatea de debitor în cadrul

procedurii de executare și având dreptul să execute benevol hotărârea judecătorească, Domnișoru V. nu a executat benevol hotărârea judecătorească irevocabilă de încasare a datoriei în folosul lui Popovici A., motiv pentru care s-a purces la executarea silită a hotărârii, totodată executorul judecătoresc avea obligația de a executa hotărârea judecătorească, fiind obligat să ia măsurile prevăzute de lege în vederea executării documentului executoriu, totodată nefiind stabilită acționarea contrară atribuțiilor de serviciu din partea lui Donos G.

Deși procurorul a făcut referire la procedura de executare, instanța de apel a menționat, că, de fapt, înscrisurile aflate în procedura de executare o dezvinovățesc pe Donos G., nefiind stabilit că ultima a pus bunul sub sechestru, precum și a supus licitației bunul imobil cu abatere de la procedura legală stabilită, mai ales că la data petrecerii licitației Domnișoru V., nici nu atacase hotărârea instanței de judecată din 19.08.2010.

În susținerea faptului săvârșirii infracțiunii și prejudiciul adus în urma acțiunilor lui Donos G., partea vătămată și procurorul au făcut referire la probele scrise, însă instanța de apel a statuat, că prejudiciul adus părții vătămate nu a fost stabilit, nefiind prezentate probe care ar confirma cauzarea pagubelor materiale în proporții deosebit de mari în urma acțiunilor lui Donos G., care nu a făcut altceva decât a executat o hotărâre irevocabilă de încasare de la Domnișoru V. a datoriei în folosul lui Popovici A. pe care Domnișoru V. nu a executat-o în termenul stabilit, nefiind stabilit că Donos G. a depășit limitele atribuțiilor acordate prin lege.

Instanța de apel a indicat, că probele aduse de către procuror în sprijinul acuzării, nu confirmă care anume acțiuni depășesc competența inculpatei, iar faptul că Domnișoru V. a depus plângere asupra acțiunilor executorului judecătoresc Donos G. și a prezentat înscrisuri referitor la punerea sechestrului, la petrecerea licitației nu pot fi reținute ca dovezi a vinovăției inculpatei, mai ales că inițial prin hotărârea instanței de judecată din 19.08.2010 a fost respinsă contestația lui Domnișoru V., ultimul primind hotărârea instanței de judecată a atacat-o doar la 17.09.2010, după ce a fost petrecută licitația bunului imobil, în sensul dat acțiunile executorului judecătoresc fiind considerate absolut legale, fapt ce rezultă și din decizia Curții de Apel Bălți din 26.09.2013, care are puterea lucrului judecat.

Actele referitor la aplicarea sechestrului și petrecerea licitației a localului din litigiu, a recursului declarat de Domnișoru V., împotriva hotărârii Judecătoriei Teleneshti din 19.08.2010 înregistrat la 17.09.2010, precum și copia hotărârii Judecătoriei Teleneshti din 13.04.2011 prin care s-a admis cererea lui Domnișoru V. împotriva creditorului Păpușoi A., privind anularea procesului-verbal de sechestru din 26.07.2010 (f.d.118-120, vol. I), în opinia instanței de apel, nu pot fi luate în considerație, deoarece la momentul petrecerii licitației din 10.09.2010 Donos G. nu putea să prevadă că Domnișoru V. va ataca hotărârea din 19.08.2010, fapt ce a fost făcut de Domnișoru V. doar la 17.09.2010.

La fel, instanța de apel a indicat că nu pot fi reținute ca probe în acuzarea inculpatei nici copia deciziei Colegiului civil al Curții de Apel Bălți din 30.11.2010 prin care s-a admis recursul declarat de Domnișoru V. și s-a casat hotărârea Judecătorei Teleneshti din 19.08.2010 (f.d.141-142, vol. I); copia deciziei Colegiului civil al Curții de Apel Bălți din 01.11.2011 prin care s-a dispus respingerea recursului declarat de Popovici A. cu menținerea hotărârii Judecătorei Teleneshti din 13.04.2011 în pricina civilă la cererea depusă de Domnișoru V., împotriva Biroului de Executare Teleneshti cu privire la contestarea actului executorului (f.d.150-152, vol. I), deoarece în situația în care Domnișoru V. la data de 10.09.2010 nu atacase hotărârea Judecătorei Teleneshti din 19.08.2010, deși potrivit înscrisului anexat a primit-o la 20.08.2010 (f.d.150, vol. III), Donos G. nu avea de unde să cunoască că hotărârea dată va fi atacată, precum și că va fi casată ulterior.

Faptul că Donos G. a întreprins măsuri în vederea executării titlului executoriu prin aplicarea sechestrului pe imobil, precum și ulterior luând măsuri în vederea petrecerii licitației nu pot fi considerate ca acțiuni care întrec în mod vădit limitele atribuțiilor date prin lege, mai ales că aceste acțiuni sunt prevăzute ca acțiuni de executare și ca executor judecătoresc Donos G. era obligată să execute hotărârea judecătorească. În acest sens instanța de apel a menționat, că debitorul Domnișoru V. n-a solicitat în ordinea prevăzută de legislație dispunerea suspendării executării hotărârii judecătorești printr-o cerere adresată instanței de judecată.

Certificatul eliberat de ÎS Oficiul Cadastral Teleneshti prin care se confirmă că ultima evaluare a bunului imobil disco-barul „La Ventura” din s. Sărătenii Vechi r-nul Teleneshti, a fost efectuată la 14.03.2001 (f.d.171-172, vol. I), se combate în tot cu certificatul cu privire la valoarea bunului imobil din 23.07.2010, eliberat de OCT Teleneshti, aflat în procedura de executare nr.20/3 din 18.02.2010.

Instanța de apel a menționat, că nu poate aprecia ca probe în acuzarea inculpatei declarațiile părților vătămate și a martorilor indicați de acuzare, precum și probele scrise conținute în materialele cauzei penale, la care s-a referit acuzarea că dovedesc vina inculpatei, deoarece în situația înaintării unei învinuiri imprecise, precum și a stabilirii inexistenței infracțiunii incriminate în acțiunile inculpatei, aceste probe nu constată existența infracțiunii incriminate.

Reieșind din considerentele menționate, instanța de apel a ajuns la concluzia de a respinge apelul procurorului ca nefondat, argumentele aduse în apel fiind absolut contradictorii situației stabilite de instanța de apel.

Instanța de apel a menționat și faptul, că existența infracțiunii de depășire a atribuțiilor de serviciu presupune stabilirea legăturii de cauzalitate dintre fapta de depășire comisă de persoana cu funcție de răspundere și urmările prejudiciabile.

Faptul că Domnișoru V., susține că a fost prejudiciat în urma acțiunilor lui Donos G. nu poate fi luat în considerație în situația stabilită pe caz, deoarece

punerea sub sechestru a fost dispusă inițial în ordinea asigurării acțiunii înaintate de Popovici A., iar procedura de executare a fost întemeiată pe titlul executoriu privind încasarea datoriei la Domnișoru V. în folosul lui Popovici A., anume executarea hotărârii respective a servit ca temei pentru vânzarea bunului proprietate a lui Domnișoru V. la licitație, acțiuni stabilite ca legale.

Mai mult, invocarea încălcării dreptului la proprietate în cazul respectiv nu poate fi susținută, ținând cont de faptul că Domnișoru V., de fapt, în procedura de executare avea calitatea de debitor, urmând a executa hotărârea irevocabilă de încasare a datoriei în sumă de 14139 euro în folosul lui Popovici A., anume în vederea executării aceste hotărâri și s-au întreprins măsuri prevăzute de Codul de Executare în vigoare la acel moment.

Instanța de apel a respins și argumentele aduse că acuzarea consideră nefondat argumentul instanței precum că procurorul nu a identificat prejudiciul real pricinuit și că acest prejudiciu nu are o expresie patrimonială distinctă, că potrivit raportului de evaluare nr.0277207 din 23.06.2010, a bunului imobil disco-barul „La Ventura” a fost identificat prețul de piață al imobilului ca fiind 1445000 lei. Totodată, potrivit declarațiilor părții vătămate, precum și a martorului Corcinschi D. la momentul înstrăinării disco - barului „La Ventura” în acesta se aflau bunuri personale ale părții vătămate. În acest sens cuantumul prejudiciului invocat de Domnișoru V., este unul justificat, iar acuzarea a stabilit concret natura și mărimea acestuia, dându-i o expresie patrimonială distinctă, ca fiind cu caracter de declarație.

Astfel din raportul de evaluare efectuat de Camera de Comerț și Industrie Orhei reiese, că a fost evaluată construcția disco-barul „La Ventura” și terenul de pământ, pe când la licitație a fost înstrăinat disco-barul „La Ventura”, în sensul invocat afirmațiile privind prețul de piață al imobilului nu pot fi luate în considerație, deoarece țin și de un teren care nu este obiect al examinării în prezenta cauză penală.

Ținând cont de faptul că s-a ajuns la concluzia că Donos G., urmează a fi achitată, instanța de apel a conchis că acțiunea civilă înaintată de Domnișoru V., privind încasarea sumei de 1787580 lei urmează a fi respinsă că neîntemeiată.

Cât privește argumentele aduse de procuror în apel că aplicând pedeapsa inculpatei instanța a omis stabilirea pedepsei sub formă de lipsire de dreptul de a ocupa anumite funcții, instanța le-a considerat neîntemeiate ținând cont de faptul că inculpata a fost achitată.

6. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare procurorul și partea vătămată Domnișoru V.

6.1. Procurorul, declarând recurs la 07.06.2016, prin intermediul oficiului poștal, în termen, prin care invocând temei de drept pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor recurentul a invocat:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel de către procuror și decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

Instanța de apel urma să pronunțe decizia în privința lui Șchiopu (Donos) Galina, deoarece în ultima ședință a fost prezentat copia certificatului de căsătorie al acesteia.

Consideră, că urmărirea penală a fost efectuată potrivit prevederilor legale, fără careva abateri, iar careva acte procesuale nu au fost contestate.

Menționează, că probele acumulate și anexate la dosar, dovedesc vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Totodată procurorul critică modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, exprimându-și convingerea că conținutul acestora confirmă vinovăția inculpatei.

6.2. Partea vătămată Domnișoru V., declarând recurs la 15.06.2016, prin care invocând temei de drept pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judecătorească nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivarea cerințelor recurentul a invocat:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Consideră, că instanța de fond nu a respectat normele procesuale, nu a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și nu a dat probelor administrate o apreciere legală, ajungând la o concluzie eronată privind achitarea inculpatei.

Recurentul critică modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, exprimându-și convingerea, că conținutul acestora confirmă vinovăția inculpatei.

7. Inculpata Donos G. a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, pledând pentru declararea inadmisibilității acestora, deoarece consideră, că hotărârea atacată este legală și întemeiată.

8. Judecând recursurile ordinare, în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează, că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Cu referire la recursul ordinar declarat de procuror

Potrivit recursului declarat, procurorul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Însă, aceste temeuri pentru declararea recursului ordinar nu și-au găsit confirmare la judecarea recursului declarat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Astfel, Colegiul penal relevă, că instanța de apel, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, judecând apelul înaintat, inclusiv de către procuror, a verificat minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel ajungând la concluzia corectă enunțată supra, la pct. 4, și pe larg motivată în pct.5, din prezenta decizie.

La fel, în sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeuri de fapt și de drept și motivele adoptării soluției.

Deși recurentul invocă ca temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, din conținutul recursului ordinar declarat, Colegiul penal constată, că recurentul nu argumentează motivele invocate de ilegalitate a hotărârii judecătorești din punct de vedere al erorii de drept comise la judecarea cauzei în apel, dar se face referire la procedura de apreciere a probelor și dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor înfăptuită de către instanța de apel, invocându-se faptul că acestea dovedesc, că inculpata Donos G. a comis infracțiunea incriminată.

Colegiul lărgit reține, că, instanța de apel, analizând probele administrate de către organul de urmărire penală, cercetate și verificate de către instanța de apel, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la achitarea lui Donos G., învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Astfel, argumentele recurentului enunțate la pct. 6.1 al prezentei decizii, prin care susține, că inculpata Donos G. a comis infracțiunea ce i se incriminează, au format obiect de examinare la judecarea cauzei în apel și, cărora, instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și expusă în prezenta decizie la pct. 5, soluție, pe care instanța de recurs o însușește și a cărei reluare consideră că nu se mai impune.

Prin urmare, temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea soluției instanței de apel privind achitarea inculpatei Donos G. de sub învinuirea adusă în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, instanța de recurs nu a constatat, fiind solidară în acest sens cu concluziile instanței de apel.

Mai mult decât atât, Colegiul consideră necesar de a menționa, că potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum îl propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, prin urmare, invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Referitor la alegațiile recursului ce ține de faptul, că instanța de apel urma să pronunțe decizia în privința lui Șchiopu (Donos) Galina, deoarece ultima a prezentat instanței certificatul de căsătorie, Colegiul penal conchide că această chestiune nu este o eroare de drept din cele prevăzute de art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, pentru a constitui temei de casare a hotărârii, deoarece o astfel de chestiune poate fi soluționată în ordinea prevăzută de art. 249 Cod de procedură penală.

Astfel, reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit a ajuns la concluzia, că temeiurile invocate de procuror, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este una legală și întemeiată, considerente din care recursul declarat urmează a fi respins, ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate.

Cu referire la recursul ordinar declarat de partea vătămată

Colegiul penal reiterează, că dispozițiile art. 422 Cod de procedură penală, prevăd expres că termenul de recurs este de 30 de zile *de la data pronunțării deciziei*.

Din materialele dosarului rezultă, că dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți a fost pronunțat la 30 martie 2016.

Potrivit procesului verbal al ședinței de judecată din 24.03.2016, părțile la proces, inclusiv partea vătămată Domnișoru V. a fost înștiințată despre faptul că deliberarea și pronunțarea va avea loc la data de 30.03.2016 (f.d.123-124, vol. IV).

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel din 30.03.2016 (f.d.126, vol. IV) rezultă, că la pronunțarea deciziei motivate s-au prezentat doar procurorul, însă partea vătămată nu a fost prezentă, deși a fost înștiințată despre ziua pronunțării dispozitivului deciziei.

Mai mult decât atât, instanța de apel, pronunțând dispozitivul deciziei, a anunțat pronunțarea deciziei motivate pentru data de 27.04.2016. Potrivit procesului verbal al ședinței de judecată din 27.04.2016 (f.d.131, vol. IV), în legătură cu complexitatea cauzei, instanța de apel a dispus că decizia motivată va fi pronunțată la 11.05.2016, cu înștiințarea părților (f.d.127, vol. IV). La ședința de judecată din 11.05.2016 (f.d.132, vol. IV), nefiind prezente părțile, instanța de apel a pronunțat decizia motivată.

Potrivit art. 231 alin. (1) Cod de procedură penală, termenele stabilite de prezentul cod se calculează pe ore, zile, luni și ani. Alin. (2) prevede că la calcularea termenelor procedurale se pornește de la ora, ziua, luna și anul indicate în actul care a provocat curgerea termenului, afară de cazurile în care legea dispune altfel. Alin. (3) prevede că la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Astfel, în speță, termenul de 30 zile se calculează, începând cu 12 mai 2016 și se epuizează la 13 iunie 2016, iar recursul ordinar a fost declarat de către partea vătămată, deși adresat Curții Supreme de Justiție însă înregistrat greșit în cadrul Curții de Apel Bălți la 15.06.2016, și care ulterior a fost readresat Curții Supreme de Justiție și înregistrat în cadrul Curții la data de 21.06.2016 cu numărul de intrare 1926 (f. d. 185, vol. IV).

Din cele expuse supra, instanța de recurs conchide, că recursul ordinar declarat de partea vătămată Domnișoru V., este depus peste termenul legal de 30 zile, prevăzut în art. 422 Cod de procedură penală.

Potrivit prevederilor art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Unul dintre scopurile legii procesual penale este asigurarea egalității pentru toate părțile interesate în procesul penal, însă acest deziderat impune disciplinarea activității procesuale, inclusiv și prin stabilirea unor termene peremptorii.

În acest sens art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală impune obligația îndeplinirii în termen a actelor de procedură, sub sancțiunea decăderii din exercițiul dreptului. Astfel, neexecutarea în termen a unui drept procesual, conform sancțiunii menționate, duce la pierderea acestuia.

Prin urmare, Colegiul penal, constatând încălcarea de către recurent a prevederilor art. 422 Cod de procedură penală a ajuns la concluzia respingerii ca inadmisibil a recursului declarat de partea vătămată Domnișoru V. din motiv că este depus peste termen.

9. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare, declarate de procurorul-adjunct al procuraturii de nivelul Curții de Apel Bălți, Dubăsari Valeriu, și de partea vătămată Domnișoru Victor, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 martie 2016, în cauza penală privind-o pe **Donos Galina Xxxxx**.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **02 martie 2017**.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nadejda Toma

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Petru Moraru